

Lukács 7

¹Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, bement Kapernaumba. ²Egy századosnak volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott. ³Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kérte őt, hogy jöjjön el, és mentse meg a szolgáját. ⁴Amikor odaértek Jézushoz, sürgetve kérték: Méltó arra, hogy megtegyed ezt neki, ⁵mert szereti népünket, ő építtette a zsinagógát is nekünk. ⁶Jézus pedig elindult velük. Amikor már közel járt a házhoz, a százados eléje küldte barátait, és ezt üzenté neki: Uram, ne fáradj, mert nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj. ⁷Ezért magamat sem tartottam méltónak arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj, és meggyógyul a szolgám. ⁸Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Ha szólok az egyiknek: Menj el – akkor az elmegy; és a másikkal: Jöjj ide – akkor az idejön; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt – akkor az megteszi. ⁹Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: Mondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet. ¹⁰Amikor a küldöttek visszatértek a házba, a szolgát egészségesen találták.

Jézus feltámasztja a naini ifjút

¹¹Ezután Jézus elment egy Nain nevű városba, és vele mentek tanítványai nagy sokasággal együtt. ¹²Amikor közeledett a város kapujához, íme, halottat hoztak kifelé, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a városból nagy sokaság követte. ¹³Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: Ne sírj! ¹⁴Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak, ő pedig így szólt: Ifjú, neked mondom, kelj fel! ¹⁵Erre felült a halott, és elkezdett beszélni; Jézus pedig átadta az anyjának. ¹⁶Félelem fogta el mindnyájukat, dicsőítették az Istent, és ezt mondták: Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét. ¹⁷Ez a hír elterjedt róla egész Júdeában és az egész környéken.

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza (Mt 11,2-19)

¹⁸Mindezt hírül vitték Jánosnak a tanítványai. Ő pedig magához hívatott tanítványai közül kettőt, ¹⁹és elküldte őket az Úrhoz ezzel a kérdéssel: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk? ²⁰Amikor odaértek hozzá ezek a férfiak, ezt mondták: Keresztelő János küldött minket hozzád ezzel a kérdéssel: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk? ²¹Jézus abban az órában sokakat meggyógyított betegségeikből és bajukból, megszabadított gonosz lelkektől, és sok vaknak adta vissza a látását. ²²Ezért így válaszolt nekik: Menjetek el, vigyétek hírül Jánosnak, amit láttatok és hallottatok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek hirdettetik az evangélium, ²³és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.

²⁴Amikor János követői elmentek, beszélni kezdett a sokaságnak Jánosról: Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni? ²⁵Ugyan miért mentetek ki? Finom ruhákba öltözött embert látni? Hiszen akik drága ruhákat viselnek és fényűzően élnek, azok a királyi palotákban vannak. ²⁶Ugyan miért mentetek ki? Prófétát látni? Bizony, mondom nektek, még prófétánál is nagyobb! ²⁷Ő az, akiről meg van írva: „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat.” ²⁸Mondom nektek, hogy asszonytól születettek közül senki nem nagyobb Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten országában, nagyobb nála. ²⁹Az egész nép, sőt még a vámszedők is hallgattak rá, és igazat adtak Istennek azzal, hogy megkeresztelkedtek János keresztségével, ³⁰a farizeusok és a törvénytudók azonban elvetették Isten akaratát azzal, hogy nem keresztelkedtek meg általa.

³¹Kihez hasonlítsam tehát ezt a nemzedéket? Kihez is hasonlók? ³²Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik azt kiáltják egymásnak: Zenéltünk nektek, és nem táncoltatok, siratót mondtunk, és nem sírtatok.

³³Mert eljött Keresztelő János, aki nem eszik kenyeret, nem iszik bort, és azt mondjátok: Ördög van benne. ³⁴Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja. ³⁵De a bölcsességet minden bölcs igazolja.

A bűnös nő megkeni Jézus lábát

³⁶Egy farizeus arra kérte Jézust, hogy egyék nála. Ő bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett. ³⁷Egy bűnös asszony pedig, aki abban a városban élt, megtudva, hogy Jézus a farizeus házában vendége, olajat vitt magával egy alabástromtartóban, ³⁸megállt mögötte, a lábánál sírva, és könnyeivel kezdte öntözni a lábát, és hajával törölte meg; csókolgatta a lábát, és megkenete olajjal. ³⁹Amikor pedig látta ezt a farizeus, aki meghívta őt, ezt mondta magában: Ha ő próféta volna, tudná, ki és miféle asszony az, aki őt megérinti, mivel bűnös ez az asszony. ⁴⁰Ekkor megszólalt Jézus, és ezt mondta neki: Simon, van valami mondanivalóm neked. Ő pedig így szólt: Mester, mondd! ⁴¹Jézus ezt mondta:

Egy hitelezőnek volt két adósa: az egyik ötszáz dénárral tartozott, a másik ötvennel. ⁴²Mivel nem volt miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Vajon melyikük szereti őt jobban? ⁴³Simon így válaszolt: Úgy gondolom, hogy az, akinek többet engedett el. Ő pedig ezt mondta neki: Helyesen ítéltél. ⁴⁴Majd az asszony felé fordulva ezt mondta Simonnak: Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házába, és nem adtál vizet a lábam megmosására, ő pedig könnyeivel öntözte lábamat, és hajával törölte meg. ⁴⁵Te nem csókoltál meg, ő pedig mióta bejöttem, nem szűnt meg csókolni a lábamat. ⁴⁶Te nem kented meg olajjal a fejemet, ő pedig drága olajjal kente meg a lábamat. ⁴⁷Ezért mondom neked: neki sok bűne bocsáttatott meg, hiszen nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret. ⁴⁸Az asszonynak pedig ezt mondta: Megbocsáttattak a te bűneid. ⁴⁹Az asztalnál ülők erre kérdezgetni kezdték egymás között: Kicsoda ez, aki a bűnöket is megbocsátja? ⁵⁰Ő pedig így szólt az asszonyhoz: A te hited megtartott téged, menj el békességgel!

Az Ige tanulmányozását kezd imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Több csodáról olvashatunk ebben a fejezetben. Jézus isteni hatalma minden esetben egyformán nyilvánvaló, mégis mindegyik találkozás különböző. Mit tanulhatsz ebből Jézusról, az emberhez való viszonyáról, és arról, ahogyan ismeri az egyes embert?
2. Kivel tudsz leginkább azonosulni? A száradossal? A gyászoló özvegyel? Keresztelő Jánossal, aki lát, de bizonytalan a hitében? A farizeussal, aki tiszteli Jézust, de csak mértékkal? A bűnös nővel, akinek számára emberileg nincs bocsánat? Kicsit mindegyikkel? Egyikkel sem?
3. A 33-34 versek szerint, aki kritizálni akar, az talál okot. Te is ilyen vagy? Esetleg téged kritizálnak ok nélkül? Mit tanulhatsz Jézustól?
4. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Jézus pontosan ismeri a Te személyes problémáidat. Kérd Őt bizalommal, hogy adjon rá megoldást'